

lemsskoler omkring i Kommunerne, ja, da er det en Sag, som maa tages for sig, og som maa ordnes ved særlig Lov. Og hvis Staten gaar til det, vil selvfølgelig enhver Kommune, som opretter en saadan Mellem-skole, efter faste og bestemte Regler faa Andel i dette Tilskud. Men jeg mener unægtelig, at Staten i Fjor i saa væsentlig Grad forhøjede sit Tilskud til det kommunale Skolevæsen, at man i alt Fald maa se denne Sag noget an, og at man ikke kan vente, at der just meget snart vilde kunne gives Anledning for Staten til yderligere at forhøje dette Tilskud, sigtende til at fremhjulpe Oprettelsen af Mellem-skoleklasser i Købstæderne.

Om Værdien af den mærkelige Opfattelse af Amtsskolefondenes Midler, som det ærede Medlem i Gaar docerede for os, blev det ærede Medlem jo allerede oplyst af den ærede Ordfører. Det ærede Medlem oversaa jo ganske Hartkornspaaligningen til Skolefondene, og han oversaa absolut og helt ud, at Statens Tilskud, disse mange Penge, som det ærede Medlem havde stirret sig blind paa, ere til ganske bestemte af Lovgivningen fastsatte Formaal, for hvilke Skolefondene dertor nærmest ere at betragte som et Posthus, der besørger Pengene videre. Det ærede Medlem udtalte, at naar Skolefondene bevilge Penge til Aftenskolerne, er det altsaa Statens Penge, man tager og giver til Aftenskolerne. Det er jo ganske og absolut forkert. De Tilskud, som Skolefondene faa fra Statskassen, have deres bestemte Ærinde: det er Tilskud til Lærertilskud, Tilskud til Pensioner og Tilskud i Henhold til Skolelovens § 33 til Forrentning og Afdrag af Udgifter til nye Skolebygninger o. s. v., og der er ikke Tale om, at Skoleraadet kan sætte sig til at anvende nogle af de fra Staten modtagne Penge f. Eks. som Tilskud til Aftenskoler. Det ærede Medlem ser der ganske fejl og har ikke sat sig ind i disse Forhold.

Endelig er der Fordelingen af de 65,000 Kr. til de private Realskolelærere. Første Gang det ærede Medlem havde Ordet, udtalte han, at den hele Fordeling var ganske planløs, principløs, rent urimelig. Men hvilke af de fastsatte og anvendte Regler der var uheldige og urigtige efter det ærede Medlems Opfattelse, fik vi ikke nogen Oplysning om. Efter mit Svar til det ærede Medlem antog jeg dog, at der vilde være Anledning for det ærede Medlem til at fremkomme med nærmere Oplysninger herom. Men heller ikke anden Gang, da det ærede

Medlem havde Ordet, hørte vi noget derom, kun om muligt i forstærkede Udtryk, at Reglerne var planløse, principløse og urimelige.

En af Reglerne nævnedes det ærede Medlem dog, nemlig den, at jeg ogsaa havde ladet Skolebestyrere faa Andel i disse Penge. Dette var nu saa ganske galt, og yderligere sagde det ærede Medlem, at jeg efter Bevillingen var ganske ubeføjet til at gøre det. Men jeg læste jo op for det ærede Medlem i Gaar, at i den Skrivelse, hvori jeg havde stillet Forslag om denne Bevilling, udtales udtrykkelig, at man finder, at saadanne Skolebestyrere, som paa betryggende Maade kunne godtgøre, at deres Lønning eller Udbytte af vedkommende Skole ikke er større, end at de i saa Henseende maa ligestilles med Lærerne, ikke bør være udelukkede fra det heromhandlede Tilskud. Det er jo nu allerede et ret stift Stykke, at et Finansudvalgsmedlem staar frem og retter en Klage over en bestemt Anvendelse af en Bevilling uden at huske eller uden at have undersøgt, at denne Anvendelse jo netop udtrykkelig er forudsat af Ministeren, da han stillede Forslaget, som er tiltraadt af hele Udvalget, altsaa ogsaa af det ærede Medlem. Allerede dette er jo mærkeligt nok, men dog maaske ikke overraskende. Men endnu mere forbavset blev jeg unægtelig, da det ærede Medlem saa i Gaar havde Ordet og paa ny omtalte denne Sag og gentog sin Paastand, ja, forstærkede den uden med et Ord at omtale den Oplysning, han nu havde faaet, og som det ærede Medlem jo i øvrigt selv burde have husket eller selv burde have undersøgt. Anerkender det ærede Medlem da ikke, at dette udtrykkelig udtales i mit Forslag, at det staar paa Prent, klart og tydeligt? Naar det ærede Medlem havde glemt det, vilde han have kunnet se i Tillæg B., at disse 65,000 Kr., som jeg søgte til Lønningstillæg til Lærere ved de private Realskoler, skulde ogsaa kunne anvendes til Bestyrere eller Ejere af saadanne Skoler, naar deres økonomiske Stilling, det Udbytte, de havde af Skolen, i øvrigt stillede dem paa lige Fod med de Lærere, som fik Andel i Tilskuddet. Det ærede Medlem gentog kun sin Paastand i Gaar, gentog, at jeg havde været uberettiget til af disse 65,000 Kr. at yde Tilskud til saadanne Realskolebestyrere, og omtalte ikke med et Ord, at han nu var bleven bedre oplyst, og at jeg havde fuld Føje og Finansudvalgets Tilslutning dertil.

Saa havde det ærede Medlem endnu